

Abstrakt

Tato práce se věnuje omezení vlastnického práva k pozemkům. To je omezováno intenzivněji než vlastnická práva k jiným věcem především díky specifičnosti pozemku jako předmětu tohoto vlastnického práva. Omezení vlastnického práva k pozemkům může vznikat jednak ze zákona, jednak na základě rozhodnutí správního orgánu a jednak na základě smluv. Způsobem omezení je pak vždy povinnost něco strpět, něčeho se zdržet, nebo něco konat. Omezení vlastnického práva k pozemkům je institut, jehož existence přímo souvisí s vyspělostí dané společnosti, a tak určitá omezení vlastnického práva k pozemkům lze vyčíst již z Chamurappiho zákoníku. Tato práce ale hlavně pojednává o jednotlivých omezeních vlastnického práva k pozemkům vyplývajících ze zákonné úpravy, konkrétně z Listiny základních práv a svobod, z předpisů o ochraně přírody, z lesního zákona, z předpisů o ochraně zemědělského půdního fondu, z vodoprávních předpisů, ze stavebního zákona, z předpisů o pozemkových úpravách, ze zákona o pozemních komunikacích a z předpisů upravujících sousedské vztahy. Nakonec se práce věnuje i omezení vlastnického práva k pozemkům vyplývajících z věcných práv k věcem cizím a ze smluv se závazky inter partes.